

ומה הגונים שהתגלו? אולם של אל שדי, שהם גונים של מראה עליון (מראה של גנים עלינו), ואלו נראים. והגונים של מעלה נסתרים שלא נראים, לא עד איש עליהם פרט למשה. ועל זה כתוב ושמי ה' לא נודעתי להם, לא התגלותי להם בגונים עליונים. ואם אמר שהאבוט לא הפירו אולם - אלא הם הפירו אולם מותך אלו שהתגלו.

בתוכם (הניאליטים) והmeshpelim יזהרו בזיהר רקייע ומצדייק הרבבים לפוכבים לעולם ועד. וכוכבים לעולם וכו'. מי הם ומהmeshpelim יזהרו, מי הם המשpelim? אלא זהו אותו חכם שישפט כל על דברים עצמוו שלא יכולם בני אדם לדבר בפה, ולאלה קוראים meshpelim. יזהרו בזיהר רקייע. מי וההו הוא רקייע? זהו רקייע של משה, שעומדת במאצע, ובהר שלו הוא נסתיר ולא התגלה מהגנן שלו, עומד על אותו רקייע שלא מאייר שנראים בו הגונים, ואולם גוונים, אף על פי שנראים בו, לא זוחרים כמו זהר, משום שהם גונים סתוויים.

בא ראה, ארבעה אורות הם, שלשה מהם נסתירים, ואחד שהתגלה. אור שפראי. אור שזורה. והם והוא מאיר בזיהר השםם בטהר. אור של ארגן, שנטול כל האורות. אור שלא מאיר מספקל לאלה ונוטל אולם, ונראים אולם המאורות בו בעששיתא, לךבל שם שא.

ואלה בעששית גנד המשם. ואלה בשלשה שאמרנו נסתירים ועומדים על זה שהתגלה, וסוד זה הען. בא ראה, בעין יש שלשה גונים שהתגלו רשותים בו, וכןם לא זוחרים, משום שאולם הנסתירים

ומאן גונין דאתגלין. אינון דאל שדי, דאינון גונין דחיזו עלאה (נ"א חייו גונינו עלאיו) ואlein אתחזין. וגונין דלעילא, סתימין דלא אתחזין, לא קאים איביש עלייהו, בר ממשה. ועל הדא כתיב, ישמי יי' לא נודעתי להם, לא אתחלתי לו גונין עלאין. וαι תימא, דאבחן לא הו ידע בהר. אלא הו ידע, מגו אינון דאתגלין.

בתיב (דניאל י"ב) **והmeshpelim יזהרו בזיהר הרקייע ומצדייק הרבבים לפוכבים לעולם ועד. והmeshpelim יזהרו, מאן אינון meshpelim. אלא דא הוא, ההוא חכם דיסטפל מגרמיה מלין, דלא יכליין בני נשא למילא בפומא, ואlein אקרזון meshpelim. יזהרו בזיהר הרקייע דמשה, דקימא באמצעיתא, והאי זהר דיליה, איהו סתים, ולא אתגליליא מגון דיליה קיימא על ההיא רקייעא דלא נהיר, ואתחזין ביה גונין, ואינון גונין סתימין. לא זיהרי בזיהריא בגין דאינון גונין סתימין.**

פא חי, ארבע נהוריין אינון. תלת מניאיה סתימין, וחד אתגליליא: נהרא דנהיר. נהרא דזיהר. (איינו) ואיהו נהיר בזיהרו דשמייא ברכיו. נהרא דארגונא, דנטיל כל נהוריין. נהרא דלא נהיר אספכל לגבי אלין, ונטיל לו. ואתחזין אינון נהוריין ביה, בעששיתא, לךבל שם שא.

ואlein תלת דקאמון, סתימין וקיימין על האי (דכ"ג ע"ב) אתגליליא. ורק דא עינא. פא חי, בעינא אית תלת גונין, אתגלילין ראשימין ביה, וכלהו לא מזדהרי, בגין דקימי רשותם לא זוחרים, משום שאולם הנסתירים

שעומדים עליהם, ולאה הם שנראו לאבות לדרעת אותם נספרים שזוהרים מתוך אלה שלא זוהרים, ואותם שזוהרים והם סתוימים, התגלו למשה באוטו רקייע שלו, ולאה עומדים על אותם גוננים שנראים בו בעין. וסוד זה סותם עיניך ומסובב גלגלך, ויתגלו אותם גוננים שמאירים, שזוהרים, ולא נתנה רשות לראות אלא בעיניהם סתוימות, משום שאותם נספרים עליונים עומדים על אותם גוננים שפראים, שלא זוהרים.

ועל זה קראנו, משה זכה באספקלריה המארה שעומדת על אותה שלא מאירה. שאר בני העולם באומה אספקלריה שלא מאירה. הק abort היר רואים מותק הנונים הללו שהתגלו, אותם סתוימים, שעומדים עליהם שלא מאירים, וכן כתוב וארא אל אברם אל יצחק ואל יעקב באל שדי, באותם גוננים שנראים.

ושמי ה' לא נודעת להם - אלו גוננים עליונים נספרים שזוהרים שזכה בהם משה להסתכל בהם. וסוד זה, שהעין סתום וגלי. סתומים - רואה אספקלריה המארה. נגלה - רואה אספקלריה שלא מאירה. ועל זה וארא, באספקלריה שלא מאירה, שהיא בהתגלות, בה כתוב ראה. ואולם באספקלריה שפארה שהיא בסתור, כתוב בה ידעה, אלען ורבי אבא ונש��ו ירין. בכה ורבי אבא ואמר, או כי תALK משלך מעלה, וישתאר עלמא יתום מינך,

דברי תורה ?

פתח רבי אבא ואמר, (שמואל-אכה) ואמרם כה לך ופתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום.

בנהורא דלא נהיר. ואלין אינון בגוננא דאיינון סתימין דקיני עלייהו ואלין אינון דאתחצין לאbehן, למגdu אינון סתימין דמזההרי, מגו אלין דלא מזההרי. ואינון דמזההרי ואינון סתימין, אתגליין למשה, בההוא רקייע אספקלריה. ואלין קיימי, על אינון גונין דיליה.

דאתחצין בית בעינה.

וירזא דא סתים עינה, ואסחר גלגלך, ויתגליין אינון גונין דנהרין, דמזההרי, ולא אתיהיב רשו למייחמי, אלא בעינין סתימין, בגין דאיינון סתימין עלאלין, קיימי על אינון גונין דאתחצין, דלא מזההרי.

יעל דא קרין, משה זכה באספקלריה דנהריא דקיני מא על ההוא דלא נהריא. שאר בני עולם, בההוא אספקלריה דלא נהריא. ואbehן הו חמאן מגו אלין גונין דאתגליין, אינון סתימין, דקיני עלייהו דאיינון דלא נהרין, ועל דא כתיב, וארא אל אברם אל יצחק ואל יעקב באל שדי, בגין גונין דאתחצין. ושמי יי לא נודעת להם, אלין גונין עלאלין סתימין דזהרין, זוכה בהו משה לאסתכלא בהון. וירזא דא, דעתנא סתים וגלי. סתים, חממי אספקלריה דנהריא, אתגליין, חממי אספקלריה דלא נהריא. ועל דא, וארא, באספקלריה דלא נהריא, דאייה באתגליין, ביה כתיב ראה. באספקלריה דנהריא דאייהו בסתימי, כתיב ביה ידעה, כתיב לא נודעת. אותו רבי אלען ורבי אבא ונש��ו ידו. בכה רבי אבא, ואמר, ווי כד הספק מעלמא, וישתאר עלמא יתום מינך,

מן יכול לאנهرא מלין דאוריתא.

פתח רבי אבא ואמר, (שמואל א, כ"ה) ואמרם כה לך ופתה שלום וביתך שלום וכל אשר